

”Unelma kantaa!” – ”Luulot pois!”

Raito Paananen 5.12.2020

Johdanto

- Tämä on toinen osa sarjasta ”Unelma kantaa”, joka käsittelee Joosefin elämää. Viime kerralla Arto puhui Jaakobin perhekunnasta, hänen 12 pojastaan ja niistä ristiriidoista ja jännitteistä, joita tuossa perhekunnassa oli. Joosefin erityisasema Jaakobin silmissä ja hänen näkemänsä unet, joissa hänet korotettiin veljiensä yläpuolelle, johtivat lopulta siihen, että hänen veljensä vihassansa myivät Joosefin orjaksi Egyptiin.
- Tämän illan otsikkona on ”Luulot pois!” Keskitymme Joosefin vaiheisiin Egyptissä 1. Mooseksen kirjan lukujen 39-41 mukaisesti. Olen jakanut opetuksen 3 kronologiseen osaan: Joosef orjana Potifarin talossa, Joosef vankilassa ja Joosef faaraon hallitusmiehenä. Lopuksi pohdimme näiden Joosefin elämän vaiheiden merkitystä ja sitä mitä voisimme niistä oppia.

Joosef orjana Potifarin talossa

- Joosefin veljet myivät hänet ismaelilaisille, jotka veivät hänet Egyptiin ja myivät Joosefin edelleen orjaksi. Joosef oli siis kahteen kertaan kauppatavarana orjamarkkinoilla. Hän oli tuolloin vain 17-vuotias nuori mies.
- Matka Egyptiin kesti pitkään ja arvelen, että monenlaisia tunteita ja ajatuksia kävi Joosefin mielessä kamelikaravaanin mukana kävellessä. Miksi tässä näin kävi? Miksi veljet tekivät minulle näin? Olivatko ne unet ihan pelkkää huuhaata? Miten isä voi ja miten hän tästä selviää? Miten minä tästä selviän?

Ja Joosef vietiin Egyptiin, ja Potifar, egyptiläinen mies, joka oli faraon hoviherra ja henkivartijan päämies, osti hänet ismaelilaisilta, jotka olivat hänet sinne tuoneet. Mutta Herra oli Joosefin kanssa, niin että hän menestyi kaikessa, ja hän oleskeli isäntänsä, egyptiläisen, talossa. Ja hänen isäntänsä näki, että Herra oli hänen kanssaan ja että Herra antoi kaiken, mitä hän teki, menestyä hänen käsissään. Niin Joosef saavutti hänen suosionsa ja sai palvella häntä. Ja hän asetti hänet talonsa hoitajaksi ja uskoi hänen haltuunsa kaikki, mitä hänellä oli. Ja siitä ajasta lähtien, kun hän oli uskonut hänen hoitoonsa talonsa ja kaiken, mitä hänellä oli, Herra siunasi egyptiläisen taloa Joosefin tähden, ja Herran siunaus oli kaikessa, mitä hänellä oli kotona ja kedolla. Niin hän jätti Joosefin haltuun kaikki, mitä hänellä oli, eikä hän itse välittänyt mistään, paitsi ruuasta, jota hän söi. (1. Moos. 39:1-6)

- Joosef pääsi orjaksi Potifarin taloon. Potifar oli varakas mies ja faaraon henkivartijan päämies, siis Egyptin ylintä johtoa.
- Egypti oli vieras maa, jonka kieltä Joosef ei osannut ja jonka tapoja hän ei tuntenut. Orjan osa ei ollut tuohon aikaan kummoinen, mutta talo mihin hän pääsi oli keskimääräistä parempi.
- Herra oli kuitenkin Joosefin kanssa, mikä mainitaan näissä jakeissa 3 kertaa. Joosef suoriutui tehtävistään hyvin ja palveli isäntäänsä uskollisesti ja tunnollisesti. Joosef pystyi ilmeisen hyvin oppimaan paikallisen kielen ja talon tavat.

- Olisi inhimillistä ajatella Joosefin katkeroituvan osaansa, kapinoivan tai ainakin lannistuvan koettuaan paljon vääryyttä. Tai ainakin hoitavan hommat minimitasolla. Joosef kuitenkin hyväksyi olosuhteet ja mukautui niihin, vaikka varmaan kyseli Jumalalta syitä tähän tilanteeseen. Joosefin unelma veljessarjan ja koko perhekunnan johtajuudesta koki varmaan tässä ensimmäisen kuoleman.
- Herra oli Joosefin kanssa niin, että hänen isäntänsäkin sen huomasi. Potifarin talon yllä oli Joosefin mukanaan tuoma siunaus ja isännän luottamus Joosefiin kasvoi nopeasti. Lopulta hän uskoi Joosefin haltuun koko omaisuutensa eikä välittänyt enää muusta kuin siitä, että ilmestyi ajallaan ruokapöytään! Aikamoinen luottamus ulkomaalaiseen nuoreen orjaan. Ja Joosef oli luottamuksen arvoinen.
- Mitä opittavaa tästä on meille? Ainakin se, että meidän tulee hoitaa työmme ja velvollisuutemme kunnolla. Jos olemme töissä, on parasta sopeutua työpaikkasi sääntöihin ja hoitaa meille annetut tehtävät. vaikka emme orjan asemassa olekaan. Joudumme tekemään töitä, jotka ei aina ole mukavia ja ihmisten kanssa, joiden kanssa ei välttämättä haluaisi olla tekemisissä.
- Joosef nousi siis nopeasti vessanpesijästä luottomieheksi Potifarin talossa. Pian tämän komean ja pätevän nuorukaisen huomasi myös Potifarin vaimo.

Mutta Joosefilla oli kaunis vartalo ja kauniit kasvot. Ja tapahtui jonkun ajan kuluttua, että hänen isäntänsä puoliso iski silmänsä Joosefiin ja sanoi: "Makaa minun kanssani". Mutta hän kieltäytyi ja sanoi isäntänsä puolisolle: "Katso, isäntäni ei itse välitä mistään, mitä talossa on, vaan on uskonut minun haltuuni kaikki, mitä hänellä on. Hänellä ei ole tässä talossa enemmän valtaa kuin minulla, eikä hän ole kieltänyt minulta mitään, paitsi sinut, koska olet hänen puolisonsa. Kuinka minä siis tekisin niin suuren pahanteon ja rikkoisin Jumalaa vastaan!" Ja vaikka vaimo joka päivä puhui sellaista Joosefille, ei tämä suostunut makaamaan hänen vieressänsä eikä olemaan hänen kanssaan. (1. Moos. 39:7-10)

- Joosef joutui vaikeaan tilanteeseen. Potifarin vaimo houkutteli häntä jatkuvasti makaamaan kanssaan, vaikka se oli kielletty. Mutta tässä kulki Joosefin rajat. Hän ei suostunut rikkomaan isäntäänsä eikä Jumalaa vastaan, vaikka häntä siihen houkuteltiin moneen kertaan. Joosef perusteli asiat selkeästi Potifarin vaimolle. Tässä oli kyseessä käänteinen Metoo-juttu.
- Joosef antaa tässä malliesimerkin siitä, mitä on olla uskollinen esivallalle ja työnantajalle, toimia pettämättä saamaansa luottamusta. Saamme myös mallin siitä, miten asettaa terveet rajat kiusallisessa ja ristiriitaisessa tilanteessa. Joosef ei suostunut edes olemaan Potifarin vaimon lähellä. Tilanne oli hänelle varmaan tosi kiusallinen.
- Tähän liittyen pari vahvistavaa jaetta 1. Pietarin kirjeestä:

Palvelijat, olkaa kaikella pelolla isännillenne alamaiset, ei ainoastaan hyvälle ja lempeille, vaan nurjillekin. Sillä se on armoa, että joku omantunnon tähden Jumalan edessä kestää vaivoja, syyttömästi kärsien. Sillä mitä kiitettävää siinä on, jos te olette kärsivällisiä silloin, kun teitä syntienne tähden piestään? Mutta jos olette kärsivällisiä, kun hyvien tekojenne tähden saatte kärsiä, niin se on Jumalan armoa. Sillä siihen te olette kutsutut, koska Kristuskin kärsi teidän puolestanne, jättäen teille esikuvan, että te noudattaisitte hänen jälkiänsä. (1.Piet. 2: 18-21)

- Pietari kehottaa uskovia olemaan alamaisia kaikelle inhimilliselle järjestykselle, vaikka se ei olisikaan aina mieleinen. Mutta jos isäntä tekee Jumalan tahtoa vastaan niin siihen ei saa eikä tarvitse suostua.
- Pietari puhuu myös siitä, että joku hyvän omantunnon tähden kärsii ja kestää vaivoja, se on armoa. Uudessa käännöksessä tuo jae 19 on minusta vielä selvemmin kirjoitettu:
Armoahan se on, jos joku omassatunnossaan Jumalaan sidottuna joutuu syyttömästi kestämaan kärsimyksiä.
- Joosefin omatunto oli tässä sidottu Jumalaan ja myös hänen isäntäänsä Potifariin ja siksi hän ei suostunut Potifarin vaimon houkutuksiin. Jumalaan sidottu omatunto ja sen tähden koettu kärsimys on sekin Jumalan armoa. Mekin voimme pyytää, että Jumalan sanan vaikuttama omatunto ohjaisi valintojamme ja auttaisi vastustamaan kiusauksia.
- Joosef joutui rajojen pitämisestä kärsimään syyttömästi:

Mutta eräänä päivänä, kun Joosef tuli taloon toimittamaan askareitaan eikä ketään talonväestä ollut sisällä saapuvilla, tarttui hän Joosefin vaippaan ja sanoi: "Makaa minun kanssani". Mutta tämä jätti vaippansa hänen käsiinsä, pakeni ja riensi ulos. Kun hän nyt huomasi, että Joosef oli jättänyt vaippansa hänen käsiinsä ja paennut ulos, huusi hän talonväkeään ja sanoi heille näin: "Katsokaa, hän on tuonut meille hebrealaisen miehen pitämään meitä pilkkanaan; tämä tuli luokseni maatakseni minun kanssani, mutta minä huusin kovalla äänellä. Ja kun hän kuuli minun kirkaisevan ja huutavan, jätti hän vaippansa viereeni, pakeni ja riensi ulos." Ja hän pani vaipan viereensä siksi, kunnes Joosefin isäntä tuli kotiin. Ja hän puhui hänelle samalla tavalla, sanoen: "Tuo hebrealainen orja, jonka olet tuonut meille, tuli luokseni pitämään minua pilkkanaan; mutta kun minä kirkaisin ja huusin, jätti hän vaippansa viereeni ja pakeni ulos". Kun hänen isäntänsä kuuli puolisonsa kertovan ja sanovan: "Näin sinun orjasi on tehnyt minulle", syytti hänen vihansa. Ja Joosefin isäntä otti hänet ja pani hänet vankilaan, paikkaan, jossa kuninkaan vangit säilytettiin; ja hän jäi siihen vankilaan. (1. Moos. 39:11-20)

- Kun Potifarin vaimo ei sitkeästä yrityksestään huolimatta onnistunut viettelemään Joosefia yritti hän väkivalloin saada Joosefin sänkyynsä. Kun Joosef pakeni paikalta, raivoistui hän ja syytti Joosefia raiskauksen yrityksestä. Kun hän ei saanut haluamaansa hän päätti kostaa ja pelastaa omat kasvonsa häpeältä sekä samalla tuhota Joosefin elämän. Tämä johti siihen, että Potifar suuttui ja toimitti Joosefin vankilaan.
- Ilmeisesti orja Joosef olisi voitu myös tappaa tällaisesta teosta mistä häntä syytettiin. Raamattu ei kerro puolustautuiko Joosef ja yritti oikoa valheita. Todennäköisesti hän ei niin tehnyt koska olisi sillä asettanut myös isäntänsä kiusalliseen asemaan. Joosef säilytti puhtaan omantunnon Jumalan edessä
- Yhdessä hetkessä Joosef alennettiin syyttömästi talonmiehestä vangiksi. Vankila oli erityisvankila koska se oli tarkoitettu kuninkaan vangeille ja vankila myös sijaitsi Potifarin talon alueella.

Messikysymyksiä:

- Miten Joosefin toiminta em. Raamatun kohdassa kuvastaa hänen positiivista mukautumistaan olosuhteisiin?
- Mistä Joosef sai voimaa hoitaa tehtävänsä esimerkillisellä tavalla Potifarin talossa?
- Mitä uskollisuuteen ja lojaalisuuteen liittyvää havitset näissä jakeissa Joosefissa? Entä Potifarissa ja hänen vaimossaan?

- Onko sinun helppo olla alamainen työntajallesi tai muulle elämäsi auktoriteetille?
- Onko sinulla asioita, jossa olet joutunut mukautumaan Jumalan tahtoon, vaikka et olisi halunnutkaan?
- Onko elämässäsi ollut sellaisia asioita, joihin et ole Jumalan tahdon mukaan toimiessasi voinut suostua? Mitä kieltäytymisestääsi on seurannut?
- Mitä käytännössä tarkoittaa elää omatunto Jumalaa sidottuna? Mikä olisi hyvä eimerkki siitä?

Joosef vankilassa

- Tässä meni Joosefin unelmat lopullisesti murskaksi. Miten Joosef pärjasi vankilassa?

Mutta Herra oli Joosefin kanssa ja soi hänen saavuttaa suosiota ja päästä vankilan päällikön armoihin. Ja vankilan päällikkö uskoi kaikki vangit, jotka vankilassa olivat, Joosefin haltuun. Ja kaikki, mitä siellä toimitettiin, tehtiin hänen toimestaan. Eikä vankilan päällikkö ollenkaan valvonut sitä, mikä oli Joosefille uskottu, sillä Herra oli Joosefin kanssa. Ja Herra antoi menestystä sen, mitä hän teki. (1. Moos 39: 21-23)

- Vankilassakin Joosef hoiti hommansa hyvin ja Jumala antoi hänen menestystä. Joosefilla oli oikea palvelijan asenne, hän sopeutui olosuhteisiin, palveli sillä paikalla mikä hänelle annettiin ja saavutti vankilan päällikön luottamuksen.
- Mistä Joosef sai voimaa palvella uskollisesti hyvällä asenteella? Raamattu ei kerro, että Jumala olisi suoraan ilmestynyt tai puhunut Joosefille muuta kuin unien kautta. Mutta silti Joosef palveli Jumalaa paljon uskollisemmin kuin vaikkapa Jaakob ja Aabraham, joille Jumala oli ilmestynyt henkilökohtaisesti. Uskoisin, että Jaakob oli puhunut Joosefille paljon Jumalastaan ja sieltä oli peräisin vahva luottamus Jumalaan.
- Mietin tätä myös suhteessa nykyajan menestysteologiaan. Onko tämä mitä Joosefille tapahtui Jumalan tarkoittamaa oikeaa menestysteologiaa? Olosuhteista riippumatta Jumalan johdatus ja siunaus voi olla uskovan kanssa, vaikka ulkoisesti kaikki näyttääkin menevän pieleen ja tuntuu että vihollinen riepottaa.
- Joosefin oltua vankilassa jonkun aikaa faaraon juomanlaskija ja leipoja rikkoivat hallitsijaa vastaan ja joutuivat samaan vankilaan kuin Joosef. Potifar itse asetti Joosef heidän palvelijakseen.
- Vankilassa ollessaan he näkivät kumpikin samana yönä unet, joita ei pystytty selittämään ja he tulivat siitä hyvin alakuloisiksi.
- Joosef oli myötätuntoinen ja huomasi miesten alakulon. Joosef luotti siihen, että Jumala toimii ja antaa hänelle unien selitykset. Joosef pyysi miehiä kertomaan unensa ja uskollinen Jumala antoi Joosefille niiden selitykset.
- Hän antoi myös rohkeutta kertoa sekä hyvät että huonot uutiset koska unien merkitykset olivat päinvastaiset. Juomanlaskijalle uni merkitsi 3 päivän kuluttua paluuta entisiin hommiin ja hän saisi virkansa takaisin. Leipurille uni merkitsi hirttotuomiota niin ikään 3 päivän kuluttua. Ja näin sitten tapahtui; unien selitys osoittautui oikeaksi. Tämä tarkemmin 1. Mooseksen kirjan luvussa 40.
- Joosef näki tässä tilaisuutensa päästä vapaaksi vankilasta ja toivo heräsi. Hän sanoi juomanlaskijalle:

Mutta muista minua, kun sinun hyvin käy, ja tee minulle laupeus mainitsemalla minusta faraolle ja toimittamalla minut pois tästä talosta. Sillä minut on varastettu hebrealaisten maasta, enkä minä ole täälläkään tehnyt mitään, mistä minut olisi tullut panna tähän vankikuoppaan." (1. Moos 40:14-15).

- Joosef ei tässäkään suoraan syyttänyt ketään, ei Potifarin vaimoa eikä veljiään, totesi vain syyttömyytensä tuomioonsa.

- Kun juomanlaskija pääsi vapaaksi, hän kuitenkin pian unohti tapahtuman eikä enää muistanut Joosefia.
- Oli varmaan hirveä pettymys Joosefille, taas hänet unohdettiin ja petettiin. Miksei mitään tapahdu? Missä olet Jumala ja miksi sallit minulle tällaista? Pettyykö Joosef myös Jumalaan? Tuskinpa mutta varmaan kyseli tämän kaiken tarkoitusta? Tämä oli kova kärsivällisyyskoulu Joosefille, mutta sillä oli oma merkityksensä.
- Kärsimisen ja kärsivällisyyden vaikutuksesta Paavali kirjoittaa Roomalaiskirjeessä näin:

...meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu. (Room. 5:3-5)

- Kärsimyksen ja koettelemusten merkitystä voisi pohtia kokonaisen opetussarjan verran emmekä sitä voi aina ja täysin ymmärtää. Mutta on lohdullista ja hyvä tietää, että Jeesuskin kärsi meidän edestämme eikä hän luvannut meille seuraajillekaan kärsimysvapaata elämää, mutta lupaa olla kanssamme kaikissa olosuhteissa.
- Sanotaan, että kärsivällisyys kasvaa kärsimällä eikä se ole aina kivaa. Se tarjoaa mahdollisuuden kasvaa kestävämmiksi uskossa kuten noissa jakeissa luvataan. Paavalin mukaan se lisää kärsivällisyyttämme ja kasvattaa myös toivoa siitä, että voisimme paremmin kestää erilaisia koettelemuksia, joita elämässä vastaan tulee. Ja lopulta koettelemusten kestäminen lisää toivoa, jonka ydin on iankaikkisen elämän toivossa, jos säilytämme uskomme Jeesukseen.

Messikysymyksiä:

- Mikä sai Joosefin jatkamaan lannistumatta ja katkeroitumatta myös vankilassa?
- Paavali kirjoittaa, että ahdistukset ja koettelemukset saavat aikaan kärsivällisyyttä, kestäväisyyttä ja toivoa. Oletko havainnut tällaista tapahtuvan omassa tai läheistesi elämässä?
- Oletko joutunut koettelemuksiin joillakin elämäsi alueilla tai vaiheissa? Oletko saanut ymmärrystä niiden merkityksestä? Miten koettelemukset ovat sinua kasvattaneet, jos ovat niin tehneet? Ovatko ne muuttaneet suhdettasi Jumalaan?

Joosef faaraan hallitusmiehenä

- Meni kaksi pitkää vuotta, kunnes itse faarao näki yhtenä yönä 2 unta: Toinen uni 7 lihavasta ja 7 laihasta lehmästä ja toinen uni 7 paksusta ja 7 laihasta tähkäästä. Ja faarao heräsi aamulla levottomana:

Mutta aamulla hänen mielensä oli levoton, ja hän kutsutti eteensä kaikki Egyptin tietäjät ja kaikki viisaat; ja farao kertoi heille unensa, mutta ei ollut sitä, joka olisi voinut selittää ne faraoille. Silloin puhui ylimmäinen juomanlaskija faraoille sanoen: "Nyt minä muistan rikokseni. Farao oli vihastunut palvelijoihinsa, ja hän pani minut vankeuteen henkivartijain päämiehen taloon, minut ja ylimmäisen leipojan. Niin me molemmat, minä ja hän, näimme samana yönä unta; me näimme kumpikin unemme, jolla oli oma selityksensä. Ja siellä oli meidän kanssamme hebrealainen nuorukainen, henkivartijain päämiehen palvelija. Hänelle me kerroimme unemme, ja hän selitti ne meille; hän selitti, mitä kummankin uni merkitsi. Ja niinkuin hän meille oli selittänyt, niin kävikin: minut asetettiin entiseen virkaani, toinen hirtettiin." (1. Moos. 41:8-13)

- Unessa Jumala puhui faaraolle kahteen kertaan ja unet olivat vaikuttavia. Unilla oli tuon ajan Lähi-Idässä iso merkitys, sen vuoksi faaraollakin oli iso joukko viisaita, jotka pyydettiin heti paikalle selittämään unia. Mutta kukaan ei osannut sitä tehdä.
- Nyt viimein juomanlaskija muisti unensa ja Joosefin ja kertoi asiasta faaraolle. Faarao vakuuttui juomanlaskijan puheista ja sitten alkoi tapahtua:

Silloin farao kutsutti Joosefin eteensä. Ja hänet tuotiin kiiruusti vankikuopasta. Ja hän ajatti hiuksensa ja muutti vaatteensa ja tuli faraon eteen. Ja farao sanoi Joosefille: "Minä olen nähnyt unen, eikä ole sen selittäjää, mutta olen kuullut kerrottavan sinusta, että kun kuulet unen, sinä voit sen selittää". Joosef vastasi faraolle sanoen: "En minä; mutta Jumala antaa faraolle suotuisan vastauksen". (1. Moos. 41:14-16)

- Joosef antoi faaraon edessäkin kunnian Jumalalle ja luotti siihen, että Jumala antaa hänelle unien oikean selityksen. Tämä oli hyvin rohkeaa, koska tuona aikana faaraon katsottiin olevan jokaisen Egyptissä palvotun jumalan ylipappi, joka johti kaikkea epäjumalien palvontaa ja joka toimi välittäjänä niiden ja kansan välillä. Auringonjumala Ra oli keskeinen palvonnan kohde.
- Ja Joosef selitti unet niin, että Jumala antaa Egyptille seitsemää lihavaa runsaan sadon vuotta ja sen jälkeen tulevaa 7 laihaa nälänhädän vuotta. Kummankin faaraon näkemän unen merkitys oli siis sama.
- Ja Joosef uskalsi samalla antaa Jumalalta saamansa neuvon faaraolle, vaikka sitä ei häneltä kysytykään.

Mutta että uni toistui faraolle, se tietää, että Jumala on asian varmasti päättänyt ja että Jumala antaa sen pian tapahtua. Nyt valitkoon siis farao ymmärtäväisen ja taitavan miehen ja asettakoon hänet Egyptin hallitusmieheksi. (1. Moos. 41:32-33)

- Joosef neuvoi mitä pitää tehdä, varastoida hyvinä vuosina viljaa nälkävuosien varalle ja organisoida se viisaasti. Ja faarao tuli vaikutetuksi ja uskoi tämän selityksen ja Joosefin neuvot. Ketähän Joosef tarkoitti taitavalla miehellä, ehkä ei kuitenkaan itseään?

Tämä puhe miellytti faraota ja kaikkia hänen palvelijoitansa. Ja farao sanoi palvelijoilleen: "Voisimmeko löytää ketään, jossa on Jumalan henki niinkuin tässä?" Ja farao sanoi Joosefille: "Koska Jumala on sinulle ilmoittanut kaiken tämän, ei ole ketään niin ymmärtäväistä ja taitavaa, kuin sinä olet. Hoida sinä minun taloani, ja sinun käskyäsi totelkoon kaikki minun kansani; ainoastaan valtaistuimen puolesta minä olen sinua korkeampi." Ja farao sanoi Joosefille: "Katso, minä asetan sinut koko Egyptin maan hallitusmieheksi". (1. Moos. 41:37-41)

- Tässä siis faarao luotti Joosefin Jumalaan. Tästä voinee päätellä, että Egyptissä oltiin melko joustavia jumalien suhteen. Uskoisin, että Israelin Jumala oli todella koskettanut faaraota niin että hän uskoi suoraan Joosefin selitykset kysymättä sen enempää omilta neuvonantajiltaan.
- Jumala antoi Joosefille unien selittämisen lahjan ja käytti häntä siinä tehtävässä. Tämä lahja on ymmärrettävissä profetian lahjaksi, jossa kuitenkin Jumala antaa profeetallisen unen jollekin toiselle henkilölle ja sen selityksen toiselle.
- Nousu vankikuopasta Egyptin kakkosmieheksi tapahtui hyvin nopeasti!

Ja farao otti sinettisormuksensa kädestään ja pani sen Joosefin käteen ja puetti hänen ylleen hienot pellavavaatteet ja ripusti kultakäädyt hänen kaulaansa. Ja hän antoi hänen ajaa omissa, lähinnä parhaissa vaunuissaan, ja hänen edellään huudettiin: abrek. Niin asetettiin hänet koko Egyptin maan hallitusmieheksi. Ja farao sanoi Joosefille: "Minä olen farao, mutta sinun tahtomattasi älköön kukaan nostako kättä tai jalkaa koko Egyptin maassa". Ja farao nimitti Joosefin Saafenat-Paneahiksi ja antoi hänelle puoliseksi Aasenatin, Oonin papin Poti-Feran tyttären. Niin Joosef lähti tarkastamaan Egyptin maata. Joosef oli kolmenkymmenen vuoden vanha, kun hän tuli faraon, Egyptin kuninkaan, palvelijaksi. Ja Joosef lähti faraon luota ja kulki läpi koko Egyptin maan. (1. Moos. 41:42-46)

- Joosef oli 17-vuotias, kun hänet myytiin orjaksi ja hän joutui tälle koettelemusten tielle, joka kesti toistakymmentä vuotta. 30-vuotiaana Joosef oli sitten toiseksi mahtavin mies koko Egyptissä.
- Joosefin unet toteutuivat kirjaimellisesti: Tuli 7 hyvää vuotta, jona aikana Joosefin johdolla kerättiin viljaa varastoihin. Sitten tuli 7 nälkävuotta, joissa tämä varastoitu vilja auttoi kansaa selviämään hengissä.
- Tehtävä, johon Joosef joutui faaraon palveluksessa ei ollut helppo ja hän tarvitsi siihen jatkuvaa Jumalan apua, mutta Joosef toimi kuuliaisesti, ahkerasti ja taitavasti.
- Joosefille syntyi ennen nälkävuosia 2 poikaa, jotka saivat heprealaiset nimet Manasse ja Efraim. Poikien nimet kuvaavat hyvin sitä millainen muutos ja parempi vaihe Joosefin elämässä oli alkanut. Manassen nimi tarkoittaa "sitä, joka saa unohtamaan". Joosef perusteli tätä sillä, että Jumala oli saanut hänet unohtamaan kaikki vaivansa ja isänsä talon. Efraimin nimi taas tarkoittaa tuplasti hedelmällistä. Joosef sanoi, että Jumala on tehnyt hänet hedelmälliseksi kärsimysten maassa.

Messikysymyksiä:

- Mitä faarao sanoi Joosefista ja mitä Joosef vastasi siihen? Millainen houkutus faaraon sanoihin sisältyi Joosefin suuntaan?
- Mikä sai faaraon heti ja ehdoitta luottamaan Joosefiin?
- Mistä Joosef sai voimaa ja rohkeutta puhua faaraolle ja neuvoa häntä?
- Miksiköhän faarao muutatti Joosefin nimen ja antoi hänelle paikallisen papin tyttären puoliseksi?
- Mitä Joosefin poikien nimet kertovat hänen suhteestaan elämään Egyptissä ja siitä muutoksesta joka hänessä tapahtui?
- Oletko nähnyt unia, joilla olet kokenut olevan suuremman merkityksen kun normaalisti tai kokenut niiden olevan Jumalan puhetta?
- Miten koet Jumalan läsnäolon? Millä tavalla Jumala puhuu sinulle?

Mitä voimme oppia Joosefista ja hänen vaiheistaan?

- Joosefilla oli Jumalan mielen mukainen luonne ja uskollisen palvelijan asenne kaikissa vaiheissa, sekä orjana, vankilassa että pääministerinä. Hän ei saanut parasta mahdollista kasvatusta ja oli lapsellisen luottavainen suhteessa veljiinsä.
- Joosef tarvitsi tämän kovan koulun kasvaakseen siihen tehtävään mihin Jumala hänet Egyptissä tarkoitti. Olisiko hänestä kasvanut se mies ja kansan johtaja ilman näitä

koettelemuksia ja unelmien kuolemista, jos hän olisi kasvanut kotona isoveljiensä vihan ja isänsä mielisuosion ilmapiirissä?

- Jeesus puhuu Johanneksen evankeliumissa siitä, että nisunjyvä tulee pudota maahan ja kuolla jotta se voi tuottaa hedelmää. Joosefin elämässä tämä toteutui.
- Joosef oli vähässä uskollinen ja Herra laittoi hänet paljon vartijaksi. Meikin voimme palvella Jumalaa ja tehdä kaikki sydämeistämme Herralle sillä paikalla, jolla olemme. Paavali kehottaa meitä kolossalaiskirjeessään tekemään kaikki mitä teemme sydämeistämme niin kuin Herralle eikä ihmisille.
- Joosefin vaiheet kertovat elämästä, joka ei ole pelkkää myötätuulta. Jumala voi sallia omiensa kokea koettelemuksia toteuttaakseen oman suunnitelmansa. Samalla hän karsii omistaan niitä oksia, jotka eivät tuota hyvää hedelmää.
- Meillä jokaisella on omat Egyptimme, jonne meidät viedään tahtomattamme. Jumala on kuitenkin lupauksensa mukaan kanssamme. Näillä ajoilla on merkityksensä, jota emme usein näe kuin vasta jälkepäin. Valintamme on se, miten suhtaudumme niihin olosuhteisiin, jotka meille sallitaan tai joihin meidät johdatetaan. Omien unelmiemme kuolemisen kautta Jumala voi luoda jotain uutta ja antaa tilalle sellaista, joka palvelee myös hänen tarkoituksiensa. Tämän ymmärtäminen ei aina ole helppoa emmekä välttämättä saa edes vastauksia tai ymmärrystä koettelemuksiimme, mutta silti on parempi jättää itsensä päivittäin Jumalan käsiin ja johdatukseen.
- Yksittäisen ihmisenkin vaiheet voivat palvella Jumalan näkökulmasta paljon suurempaa kokonaisuutta, jopa kokonaisia kansakuntia. Joosefin orjaksi joutuminen pelasti lopulta koko Egyptin maan ja Israelin sukukunnan kuolemasta nälkään. Jumalaan uskovan vanhurskas vaellus voi siunata koko yhteisöä ja elämän piiriä.
- Joosefin ja Jeesuksen elämästä on löydettävissä monta yhtymäkohtaa. Joosefinkin elämä osoittaa Jeesukseen kuten monen muunkin VT:n henkilön. Joosefin kautta Jumala lopulta pelasti omaisuuskansansa nälkäkuolemalta, Jeesuksen kautta meille kaikille on tarjolla syntien sovitus ja pelastus iankaikkiselta kadotukselta.

Joosefin vaiheissa toteutuu Roomalaiskirjeen lupaus, joka koskee myös meitä Jeesukseen uskovia:

Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut. (Room.8:28)

Messikysymyksiä:

- Opetuksessa väitetään, että Joosef tarvitsi nuo kokemukset kasvaakseen niihin tehtäviin joihin hänet lopulta nostettiin. Mitä mieltä olet tästä väitteestä? Millä tavalla Joosefin luonne kasvoi noissa vaikeissa vaiheissa?
- Mitä yhtymäkohtia/samankaltaisuuksia tunnistat Joosefin ja Jeesuksen elämässä?
- Millainen luottamus sinulla on Jumalaan? Onko sitä koeteltu, millä tavalla?
- Mitä voisit oppia oman elämäsi olosuhteisiin Joosefin esimerkistä?
- Onko sinulla ollut vahvoja unelmia omasta elämästäsi? Miten niiden unelmien kanssa on käynyt ja miten olet suhtautunut niihin?
- Oletko omassa elämässäsi huomannut yllä mainitun Roomalaiskirjeen lupauksen toteutuvan? Millä tavalla?